

IFJ-3//2010.
(IFJ-3/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottság**
Ifjúsági albizottságának

2010. szeptember 13-án, hétfőn, 10 óra 40 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászólók</i>	5
<i>Elnöki megnyitó</i>	6
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató a Magyar Ifjúsági Konferencia üléséről</i>	6
<i>Téglásy Kristóf vezető tanácsos (NEFMI) szóbeli kiegészítője</i>	6
<i>Ferencsik Ildikó nemzeti ifjúsági delegált (NEFMI) hozzászólása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Téglásy Kristóf vezető tanácsos (NEFMI) válaszadása</i>	8
<i>Határozathozatal</i>	8
<i>Ifjúságpolitikai lehetőségek az Integrált Közösségi és Szolgáltató Terekben (IKSZT) hálózat. Előadó: Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő</i>	8
<i>Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő (IKSZT) szóbeli kiegészítője</i>	9
<i>Kérdések, vélemények</i>	17
<i>Ditzendy Károly Arisztid (IKSZT) válaszadása</i>	18
<i>Beke Márton ifjúsági szakértő (IKSZT) kiegészítése</i>	19
<i>Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő (IKSZT) válaszadása</i>	20
<i>Beke Márton ifjúsági szakértő (IKSZT) válaszadása</i>	20
<i>Egyebek</i>	21

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Magyar Ifjúsági Konferencia üléséről
2. Ifjúságpolitikai lehetőségek az Integrált Közösségi és Szolgáltató Terekben (IKSZT hálózat)
Előadó:
Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Kapus Krisztián (Fidesz), az albizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Téglásy Kristóf vezető tanácsos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

Ferencsik Ildikó nemzeti ifjúsági delegált (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)

Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek)

Beke Márton ifjúsági szakértő (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 40 perc)

Elnöki megnyitó

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a megjelent vendégeket, a bizottság tagjait, a hivatal dolgozóit, a minisztérium dolgozóit és a sajtó munkatársait.

Nekem hosszú volt a nyár, mert amikor hetente ülésezik az albizottság, elég sokat kihagyunk, de majd pótoljuk a következő időszakban. Az őszi ülés első napján, úgy hogy, még reggel a nagy bizottság sem ülésezett, így bőségesen ráértünk az albizottságot összehívni. A mai napon két napirendi ponttal foglalkoznánk tovább az ifjúságpolitikával.

A napirend elfogadása

A napirendi pontokat mindenki megkapta. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy a két napirendi pont javaslatokkal ki az, aki egyetért? Aki egyetért, kérem, jelezze! (Szavazás.) Egyhangú. Köszönöm szépen.

Tájékoztató a Magyar Ifjúsági Konferencia üléséről

Az első napirendi pont „Tájékoztató a Magyar Ifjúsági Konferencia üléséről”, amely az elmúlt hétvégén, illetve az azelőtti hétvégén ülésezett. Köszöntöm Téglásy Kristóf urat és megkérném, hogy tájékoztasson bennünket erről a konferenciáról.

Téglásy Kristóf vezető tanácsos (NEFMI) szóbeli kiegészítője

TÉGLÁSY KRISTÓF (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Magyar Ifjúsági Konferencia rendszeren évi két ülést tart: egyet valamelyik határon túli régióban és egyet pedig az anyaországban, jellemzően Budapesten.

Az idei ülés a kárpátaljai régióban volt, Munkácson, szeptember 4-én. Az ülés két részből állt. A legtöbb régió egyébként képviseltette magát, egy-kettő akadt, amelyik nem tudott eljönni jellemzően vízumproblémák miatt; a határátlépés nem egyszerű, főleg nem uniós országoknak Ukrajnába.

Tehát az első részén a konferenciának tájékoztatókat hallhattak a határon túli régiókból érkező ifjúsági szervezetek képviselői a magyarországi lehetőségről, ifjúságkutatásról, pályázati lehetőségekről és az ifjúságpolitikának a bizonyos részeiről. Többek között Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszonytól, Wetzel Tamás miniszteri biztos úrtól, Soltész Miklóstól a szociális család- és ifjúságügyért felelős államtitkártól és Szantner Viktor kabinetfőnök úr is ott volt. A második részben pedig egy kerekasztal beszélgetés volt, ahol felteheték a kérdéseiket vagy véleményüket az elhangzottakkal kapcsolatban; még az első rész elején Kovács Miklós, a Kárpátaljai Magyar Szövetség elnöke beszámolt az ottani problémákról és ehhez is érkeztek hozzászólások.

A konferencia egy zárónyilatkozattal zárult, amit egyébként a NEFMI kiadott, tehát a sajtóban, vagy az interneten elérhető. A zárónyilatkozat három fontos részére szeretném felhívni a figyelmet. Az egyik, hogy a magyar ifjúság legmagasabb szintű közös fórumának képviselői aggódalmuknak adtak hangot a Kárpát-medence minden államára jellemző folyamat, a születések számának folyamatos csökkenése miatt, amely elsősorban a határon túli magyarság lélekszámát érinti hátrányosan.

A másik ilyen fontos része a zárónyilatkozatnak, a Magyar Ifjúsági Konferencia kéri a magyar kormány képviselőit, hogy a magyarság, a magyar ifjúság, a határon túli szervezeteket is érintő kérdésekben tekintsék a MIK-et stratégiai partnerüknek, a tervezett programok, intézkedések előkészítésében és szakmai lebonyolításában. Ehhez - csak zárójelben szeretném hozzátenni - a kormány megjelent képviselői részéről minden hozzájárulás megvolt, tehát

abszolút egyetértettek ebben, a MIK-et stratégiai partnernek tekinti a kormány és minden együttműködésre kész és ezt kívánatosnak is tartja.

A harmadik ilyen részlet, még a zárónyilatkozatból szeretnék idézni, hogy a MIK üdvözlí a Magyar Országgyűlés által elfogadott első két jelentést: a nemzeti összetartozásról, valamint az egyszerűsített honosítási eljárásról szóló törvényt, és az előbbihez kapcsolódva, Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszony bejelentését, amely stratégiai partnernek tekinti a MIK-et, a MÁÉRT és a KMKF kapcsolatában.

A zárónyilatkozat elfogadása, illetve a konferencia előtt a Magyar Ifjúsági Konferencia előző eseti állandó bizottságának péntek esti ülésén elnököt is választott. A régi elnök a nyugati régióból volt Szórád Gábor személyében, akinek lejárt a mandátuma, és most Saláta Zoltánt választották meg a MIK ÁB új elnökének és Salló Emőkét az új alelnöknek, Saláta Zoltán a vajdasági régiót képviseli egyébként.

Elnök úr, még egy részt szeretnék itt a MIK napirendjéhez hozzátenni. A Magyar Ifjúsági Konferencia határon túli ifjúsági szervezetekkel foglalkozik, de szeretném bemutatni itt a tisztelt bizottságnak Ferencsik Ildikót, aki Magyarország nemzeti ifjúsági delegáltja, és szeretném kérni, hogy egy pár szóban elmondhassa, hogy mi ez a nemzeti ifjúsági delegált, illetve hogy mivel foglalkozik, hiszen a határon túli magyar ifjúsági szervezetek is részt vesznek abban az ifjúsági munkában, amit az Európai Unió magyar elnökségéhez kapcsolódóan előkészítő munkaként végzünk.

Ferencsik Ildikó nemzeti ifjúsági delegált (NEFMI) hozzászólása

FERENCSIK ILDIKÓ (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Jó reggelt kívánok. Röviden el szeretném mondani, hogy pontosan mivel foglalkozom, és az előző időszakban hogy vettem részt az Európai Unió soros elnökségre való felkészülésben. A tavalyi év során, 2009 júniusában kaptam a megbízólevelemet, és az akkori parlamenti ifjúsági pártok, az egyházak és különböző civil szervezetek megbízásából az Európai Unió soros elnökségének az ifjúsági szakterületével való felkészülésével foglalkoztam. Gyakorlatilag a belga, a spanyol, illetve a magyar elnökség egy nagyon szoros együttműködésben készítette elő az Unió prioritásait. Ez azt jelenti, hogy a fiatalok foglalkoztatása 18 hónapos folyamatnak a fő prioritása, míg Magyarország a jövő félévben pedig a fiatalok részvételével fog foglalkozni.

Egyrészt a feladatom az volt, hogy a különböző hivatalos rendezvényeken képviseltem Magyarországot, másrészt pedig folyamatosan beszámolókat készítettem az engem delegáló szervezetek számára. Gyakorlatilag azért vagyok itt, mert szeretném, ha az albizottság és személyem között is egy aktív párbeszéd alakulna ki, ugyanis az uniós elnökség közeledtével egyre több lehetőség van a szervezetek számára a területen, úgyhogy bármely kérdésük van, forduljanak hozzám.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen a két beszámolót. Már vártam, hogy épp egy ifjúsági bizottságban aktív kapcsolat alakul ki, de marad az aktív párbeszéd az Ildikóval.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, észrevétel a beszámolókkal kapcsolatosan a bizottság tagjainak. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor én fogok kérdezni. Rám maradt. Köszönöm.

Mindenféleképpen a Magyar Ifjúsági Konferenciával kapcsolatosan azt gondolom, hogy ideje volt egy kis felrázásnak és egy kicsit, hogy talpra álljon ez a történet. Van egyfajta lelkesedés a fiatalokban, hogy újra együtt és hogy lendületben haladunk tovább, ez a történet, tehát, hogy érezhető volt-e az, hogy végre itt vagyunk és bízunk a jövőben, a rendben.

Ildikónak annyit tudok mondani, azt gondolom, hogy mindenféleképpen kérdés nélkül is az a feladatunk, az ifjúsági albizottságnak is, hogy a soros elnökség ifjúsági feladataiban, amiben tudunk, részt vegyünk, vagy amiben tudunk, segítsünk. Azt hiszem, hogy ez nem is

nagyon külön kérés, kérdés, tehát amiben lehetőség van. Ha szükséges, minden albizottsági ülésre is szeretettel várunk, és a folyamatában is, ha kapnánk folyamatosan egy-egy beszámolót, hogy hol tart a szervezés, milyen lehetőségek vannak. Hisz az előző albizottsági ülésen is, amikor felmerült, akkor épp azt vártuk a Mobilitástól is, hogy mondják el, hogy mi várható, milyen rendezvények, hol lehet bekapcsolódni, hogyan lehet esetleg segíteni ezt a munkát, úgyhogy mindenféleképpen számítunk rád, te is számíthatsz ránk, a párbeszédünkre. Köszönöm.

Téglásy Kristóf vezető tanácsos (NEFMI) válaszadása

TÉGLÁSY KRISTÓF (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Igen. Tehát a Magyar Ifjúsági Konferencia habár elég régóta létezik, egy ilyen tetszhalott állapotban volt egészen két évvel ezelőttig. Tehát a most leköszönő elnök munkáját dicséri az az állapot, amiben a MIK most éppen van, de ez egy felfele emelkedő társaság – mondhatom ezt -, mert most tényleg nagyon nagy lelkesedéssel és várakozással tekintenek a jövő elé.

A zárónyilatkozatban is megemlített új törvények is csak ezt a jó hangulatot, jó érzést növelték bennük. Kettő új tagszervezetet vett fel a MIK: a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegyét és a Jobbik Magyarországiért Mozgalom Ifjúsági Tagozatát és még több ifjúsági szervezet is jelezte Magyarországról és a határon túli régiókból is, hogy szeretne szervesen is a MIK-hez kapcsolódni, akik már most ezen a konferencián is megfigyelőkkel képviseltették magukat.

Tehát egyrészt a szervezetek is bővülnek a MIK-ben, másrészt egy olyan munka látszik elindulni a határon túli régiókban, amelyik támaszkodik az anyaországi segítségre, támaszkodik a kormányra, de önmagában szerveződik, és saját magát szeretné egyfajta önszerveződéssel megalkotni. És tényleg azt láttam mindenkin, hogy érzik a segítőkészséget és a segítő kezet, de saját lelkesedésből is nagyon szeretnék most alkotni tényleg, és újat teremteni otthon a saját régióikban és az egész MIK tekintetében egyaránt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem tudom, hogy mikor lesz a következő ülés?

TÉGLÁSY KRISTÓF (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Ezt elfelejtettem mondani, december 11-én, ha jól emlékszem; igen, december 11-én Budapestre hívta össze a titkár úr a MIK magyarországi idejű ülését.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arra már talán közelebb leszünk, lehetőség is lesz, hogy azon esetleg részt vegyen a bizottság tagsága is. Lehet, hogy addig, ha vajdasági a jelenlegi elnök, akár az albizottsági ülésre is szívesen meghívjuk, meghallgatjuk az ő elképzeléseit, hogy miben tudunk segíteni. Köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e más kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Nincs.

Határozathozatal

Szavazzunk, hogy elfogadjuk-e a beszámolót. Aki egyetért a beszámoló elfogadásával, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen Kristóf, és köszönöm Ildikónak is a munkáját, bár az igazi munka most indul, szerintem; vagy legalábbis nem igaz, hogy most indul, hiszen már ez régóta folyik, de igazán a konkrét tevékenység része, azt gondolom, hogy most folytatódik. Köszönöm szépen.

Ifjúságpolitikai lehetőségek az Integrált Közösségi és Szolgáltató Terekben (IKSZT) hálózat. Előadó: Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő

Rátérünk a második napirendi pontra, ifjúságpolitikai lehetőségek az Integrált Közösségi és Szolgáltató Terekben, az IKSZT hálózatról, elsősorban a szakmai munkáról.

Köszöntöm Ditzendy Károly Arisztid urat és Beke Márton urakat, akik ifjúsági szakértők is egyben.

Átadom a szót nektek. A mikrofonba kellene beszélni a jegyzőkönyvvezetés miatt.

Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő (IKSZT) szóbeli kiegészítője

DITZENDY KÁROLY ARISZTID (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek: Jó hangosan fogok beszélni. Annyira hozzászóltam a katedrához, hogy az előadás nem megy ülve.

Nyomatva kiosztásra került az anyag. Az előadásnak a mennyisége ne riasszon meg senkit, inkább a nyomtatott anyag kedvéért lett ekkora a dolog.

Miközben készítettem elő az anyagot egy már sokszor megrágott, átbeszélte témával, amit többek között a teremben ülőkkel, többekkel beszélgettünk az elmúlt egy-másfél-két évben, részben úgy, mint vidékfejlesztéssel foglalkozó szakemberek, részben akár az ifjúsági szakértők egyesületében ifjúsági szakértőkkel, gondolkodtam sokféleképpen. Tegnap valamikor dél körül jött el egy ilyen briefing news a nemzetközi médiában, Svájcban sikerült a bankoknak megállapodni arról, hogy a banki rátát 7 százalékra emelik és a többi, és nagyjából lehet tudni azt, hogy hogyan stabilizálható esetleg néhány válságjelenség.

Ennek kapcsán kezdtem el azon gondolkodni, hogy mennyit foglalkozunk ezzel, hogy a wonder vagy a mudiz, vagy hasonló országokban mit mondanak egyes térségekről, nagyobb globális térségekről. És arra gondoltam, hogy miközben hallgatom ezeket a híreket, ha nekem kellene eldöntenem azt, hogy hova fektetek be tartósan, és mondjuk, nekem a tartós jelenti nem feltétlenül a pillanatnyi befektethető pénzügyi vagyonomat, hanem jelenti a családom életét, a gyerekeim életét, a városomat, az országomat, akkor lehet, hogy kevésbé érdekelne, vagy kevésbé lennének kíváncsi ezekre a jelentésekre vagy megállapodásokra. Szeretnék arról hallani, hogy az egyes térségekben, államokban mi van a fiatalokkal, hogy állnak Európában, hogy állnak abban a térségben, ami a lisszaboni szerződés 2000. évi elfogadásakor azt mondta ki, hogy Európa 5 éven belül a világ legversenyképesebb gazdasági térsége lesz, ugye 14-16-ról szoktunk általában beszélni. A félidős értékeléskor voltunk a hatodik helyen, ha jól emlékszem és lefele alakult ez a tendencia.

Az egyik nagyon fontos megállapítás az volt akkor, hogy nem találkozik össze az Európai Uniónak a gazdasági, meg a többi stratégiája; lassan majd összejön az anyag, és ha összejön, akkor betekintést enged majd néhány globális trendbe, amit csak úgy a statisztika kedvéért, meg a szemléltetés kedvéért vázoltunk fel. Szembe kell néznünk globálisan, de helyileg is, a globális környezeti veszélyekkel - nem részletezném, itt van néhány -, a fenntartható fejlődés problematikájával, ahol komoly gondnak tartjuk nyilván magát a mindenféle okozati körülményt, meg számos okot is. Én a legfontosabbnak azt tartom, hogy ezek a problémák: a fenntarthatóság, a közösségi fenntarthatóság és általában a globális tendenciák, azok aztán meg különösen nem jutnak el a fiatalokhoz, nem igazán láttunk ezekről a kérdésekről sokat. Ott van a leszakadó térségek, a válságtérségek kérdése, amivel nem csak globálisan, hanem a különböző térségekben is küzdünk, és keresünk olyan eszközrendszereket – többek között itt gondolom majd ebben a bizottságban is -, amikor stratégiai nemzeti kérdésekről beszélünk, vagy akár a végrehajtás területén, és itt a MIK-nek néhány ajánlata is kimutatott ebbe az irányba, amit a szakpolitikának tárgyalnia kell mindenféleképpen. Tehát ott vannak azok a kérdések, amelyeket meg kell oldanunk, amikre válaszokat kell keresnünk. Nagyon fontos az, hogy milyen eszközrendszerek állnak a rendelkezésünkre annak érdekében, hogy ezekkel kapcsolatban léphessünk.

Világméretű migrációs hullámok és hasonlóak azok, amikkel szembe kell nézni, maga a globalizáció folyamata. Mindezek együttes hatásaként a nemzetállami keretek átalakulása, amit élünk, és aminek rengeteg jelenségét, napi jelenségét is láthatjuk.

Amikor kollegákkal beszélünk és elemeztük tovább ifjúságkutatás előkészítése során, amit használunk - akár szakpolitikai, akár politikai kérdéseknél, előkészítésnél, hasonlóknál -, abban nagyjából megegyezünk, hogy ahhoz, hogy válaszokat tudjunk adni többgenerációs szinten, nemzetstratégiai szinten ezekre a kérdésekre, ahhoz újfajta társadalmi és személyes kompetenciákra van szükség, erről is beszélünk sokat.

Amire rámutattunk, éppen az ifjúsági szakértőknek a szakmai munkájának az eredményeként, hogy a kompetenciákat, a társadalmi kompetenciákat érdemes újrafogalmazni. Érdekes ez a dolog a társadalom szempontjából. Röviden mutatnék rá, a kompetenciának egy kicsit a pragmatikusabb megközelítésére, mint általában a szociológiai, pedagógiai értelmezés, ami azt mondja, hogy nem más, mint egy tudás, tehát ismeret és adaptációs képesség; és ami nagyon fontos itt a politika szempontjából a számunkra, hogy legitimáció kell ahhoz, hogy valóban kompetenseknek mondhassuk magunkat, akár mint állampolgár. A legitimáció pedig valamiféle tanúsítvány, valamiféle formális elismerés, amit önök nyilván a választói bizalommal kaptak meg, mások kinevezéssel és a legkülönbözőbb módokon: diplomákkal és egyebekkel kapunk meg.

De mit sem érünk ezzel, ha nincs ott a társadalmi közösségi meghatalmazás és akkor egy kicsit már megyünk rá a térségekre és a településekre. Valójában tudják-e az emberek, hogy mivel hatalmazták meg a vezetőiket, a fiataljaikat, egymást a különböző kérdések kapcsán, és ami talán a legfontosabb – különösen a fiatalok szempontjából – az autolegitimáció. Elhisszük-e magunkról, elhiszik-e magukról a fiatalok – én mondjuk már kevésbé fiatalon – azt, hogy tudnak a térségükért tenni, megkapják-e azt az eszközrendszert, ami egyáltalán képessé teszi őket az ismeretek megszerzésére, a különböző gyakorlatoknak a megtapasztalására és nyilván az identitásuknak a megerősítésére.

A Nemzeti Ifjúsági Stratégiának a hazai diagnózis részéből emeltem ki néhányat, ami már kimutat a vidék felé. Teszem hozzá, hogy maga a szó egyébként – tudom, hogy csúnya ilyen statisztikákat csinálni mindig különböző dokumentumok kapcsán -, a vidék szó összesen kettőször fordul elő ebben a stratégiában, a mondat ismétlődik. De az egyes települések, településtípusok összehasonlítása, illetve ezzel kapcsolatos dolgok többször szerepelnek az anyagban. Rámutat a tartós kapcsolat nélkül élő fiatalok legnagyobb csoportja a leszakadó gazdasági régiókban, kistelepüléseken él, a Nemzeti Ifjúság 2008 kutatások is rámutatnak arra, hogy a vidéken élő fiatalok lehetőségei mennyire behatároltak. A település méretével csökken a szellemi foglalkozású, felsőfokú végzettséggel rendelkező fiatalok aránya, jobbra nagyobb településeken van csak egyáltalán ifjúsági stratégia, bár a jelentősége ott is – néhány kivételtől eltekintve – marginális. Nagy a fiatal háztartások településenkénti jövedelemkülönbsége, ha jól emlékszem a számokra, akkor Budapesten a fiataloknál az egy fiatalra jutó jövedelem 85 ezer forint körül van, ugyanez az adat 55 ezer körül alakul - lehet, hogy tévedek, de csak ezreket - vidéken.

Szintén a diagnózisban van önkormányzati törvényünk és az önkormányzati törvényben gyermek- és ifjúsági feladatról való gondoskodás, azonban ezt nem sikerült lebontanunk az elmúlt időszakban a kistelepülések számára is értelmezhető általános intézkedéssorozattá, módszertanná, képzéssé és hasonlóvá, bár nagyon komoly lépések történtek az elmúlt 20 évben ebben az irányban. Ott vannak az ifjúsági szolgáltatások, amiket szociális katalizátorok között kulcstényezőként szoktunk emlegetni, fontos, hogy a fiatalok valamilyen eséllyel egyáltalán elérjék ezt a dolgot. Azt gondolom, az egyenlő esélyek egyelőre az állam szintjén vannak, hogy mondjak egy példát, a Túristvándi és a budapesti fiatalok információ elérési lehetőségei nyilvánvalóan nem ugyanazok.

Nem vagy csak részben honosodtak meg a szolgáltatók ágazatközi együttműködései. Az elmúlt évben kutattunk rá éppen arra a területre, hogy csak a humán területen 7-8 szolgáltató rendszer működik párhuzamosan, amiknek nagyrészt vagy részben a fiatalok elérése lenne a feladata. Rendkívül nagy a feladatok átlapolása, ugyanakkor minimális az

együttműködés akár a szolgáltatók között helyben, vagy adott régiókban, de azt kell mondani, hogy még olyan szakpolitikai szinten is, ahol egyébként az egy folyosón megtehető lenne. Ez nagyon sok pénzbe kerül, és rendkívüli módon csökkenti ezeknek a szolgáltatásoknak a hatékonyságát.

Az ifjúsági korosztályok többsége töredezett a humánszolgáltatási rendszer téren, az ifjúsági szolgáltatások hálózatos rendszere nagyon-nagyon sokat alakult az elmúlt időszakban, de azt kell mondani, hogy nem éri el a kistépeléseket, illetve csak foltszerűen, bár erre az utóbbi években azért komoly kísérletek, törekvések történtek.

Néhány címlista csak kiemelve. A szakértői segítségnyújtás komplex és integrált rendszerét kellene elérhetővé tenni a települések számára – szép szavak. A hátrányokat és a kirekesztettséget kellene csökkenteni különösen ezekben a térségekben, különösen a vidéki térségekben. Kérdés, hogy hogyan, milyen rendszeren keresztül, milyen intézményrendszeren keresztül. Egyáltalán milyen jelzőrendszer ér le vidékre. Általában gondunk van a jelzőrendszerekkel: akár a közigazgatás, akár a politika, akár a kutatás-fejlesztés szintjén nem érnek el ezek a rendszerek, nincsen rendszeres, megbízható, azonos módszertan alapján dolgozó jelzőrendszer vidéken sok tekintetben, ifjúsági tekintetben sincs.

Közösségi ifjúsági szolgáltatásokra lenne szükség a településeken, és ezeknek – különösen az iskola nélküli és hátrányos helyzetű településeken – oktatási, kulturális, szabadidős célú utazásokat kellene támogatni és egyáltalán elérhetővé tenni a fiatalok számára. Számos ilyen eszköz van, bizonyára többen ismerik az EVS-t, az Európai Önkéntes Szolgálatot, aminek a segítségével sok fiatal megy ki külföldre. Az eredeti cél akkor az volt, amikor terveztük ez előtt tízen-évvvel, tizenöt évvel lassan, a Yours for You programmal, hogy épp a hátrányos helyzetű fiatalokat érje el. Magyarországon látjuk a féléves, éves jelentésekben azt, hogy legnagyobb részt egyébként a lehetőségeket jól elérő fiatalok azok - városi fiatalok, diplomás fiatalok vagy diploma előtt álló fiatalok -, akik nyelvtanulási célból, munkatapasztalat szerzési céllal, mert értik, hogy miről van szó, mennek el erre. Nem ér el vidékre a hír sem, még a szókratészi paradoxon sem áll föl, hogy a kérdést fel tudjuk tenni valamire, hogy valamiféle ideállal rendelkezünk.

Aztán ott van az ifjúsági szabadidő-szervezés hálózatosodásának a kérdése, ami szintén megfordult a stratégiában. A szélessávú internet. Integrálni kell a közösségi internet-hozzáférési helyeket az ifjúsági szolgáltató intézményekben. Az ifjúsági tanácsok, ifjúsági települési gyermek és ifjúsági önkormányzatok kérdéseiről beszélünk lassan évtizedek óta, kulcskérdés az, hogy hogyan jutunk el ebben standard intézményekig: azonos minőséggel dolgoztató, fejleszhető szakpolitikai, politikai eszközökkel fejlesztő intézményhálózatig.

Az ifjúságfejlesztésnek egy reprodukciós ciklusát dobtam itt fel vázlatként és nem megyek bele különösebben. De nagyjából annyit látnak majd belőle, ha meg tudják nézni, hogy ahhoz, hogy egy településen, polgármesterek elé szottuk ezt az anyagot feldobni - az elmúlt években sikerült több száz polgármesterrel beszélni: a településének az állásával, társadalomfejlesztési, gazdaságfejlesztési feladatokról. Az első öt vagy tíz probléma között a fiatalok mindig ott voltak. Az első probléma, hogy ott vannak, és nem lehet velük mit csinálni, balhéznak, szétverik a klubot, nem lehet őket bevonni a különböző dolgokba, passzívok vagy éppen az, hogy aktívok, de a devianciák szintjén és akkor még lehet sorolni a dolgokat.

Szintén az első öt vagy tíz probléma között ott van az is, hogy nincsenek ott a fiatalok a településen, tehát nincsen stratégiai távon garancia arra, hogy a település egyszerűen demográfiailag fenntartható legyen, nincsenek meg ennek a demográfiai alapjai. Azt gondoljuk, hogy ahhoz, hogy fejleszhető legyen egy település, és ez gazdasági feltétel is, meg infrastruktúrafejlesztés feltétele is, mert szuper, hogy van út, szuper, hogy van járda, szuper, hogy van csatorna, de ha nem tudjuk azt, hogy öt év múlva ki pottyán bele, akkor nem megyünk vele sokra. Ahhoz, hogy tudjunk a településeken gondolkodni, térségben

gondolkodni, gondolkodnunk kell arról, hogy mi van a gyerekekkel, itt egy fejlesztési attitűdről beszélünk általában, a család, az intézmények, az esélyteremtő fejlesztő programoknak a fontosságáról, és arról a célról, hogy az optimális fejlődés lehetőségeinek a biztosítása, illetve a védelme álljon rendelkezésre minden településen. Ezt el kell érni, erre programokat kell kidolgozni mindenhol, próbáljunk segíteni helyben.

A fiataloknál a fejlesztési attitűd fontos. A bevonás, a társadalmi részvétel, aminek két alapvető feltétele az, hogy a gazdaságba be tudjanak kapcsolódni, és mutatnék vissza a globális tenderekre, a globális kérdésekre, amit vetíteni kell, vonatkoztatni kell a saját életünkre és a kompetenciákra, aminek alapvető eleme, hogy a fiatalnak el is kéne hinnie azt, hogy ő képes vállalkozni és gazdálkodni. Akkor nem kéne azzal a trenddel szembenézni, amit számos helyen látunk, hogy nincs konstruktív elképzelése a fiataloknak, destruktív van a jövőlátásukra vonatkozóan. Ennek a kerete alapvetően a közösség, a közösségnek terek kellene.

Az integrált, komplex közösségi terek. Ehhez módszer kell, ehhez tudás kell, ehhez szakember kell, aki ezeket a dolgokat, ezeket az eszközöket integrálni képes, aki a komplexitást kezelni tudja, elérhetővé, lefordíthatóvá tudja tenni a generációk számára. Modellált közösségi terek és hasonló kulcskompetenciák - és beszéltem a gazdasági-társadalmi közéletéről, mint közéleti bevonásról, mint célról: a participációról. A fiatal felnőtteknél pedig az alapvető kérdés a támogatás, a családi életre való felkészítés, és a ciklus az azért van ott a közepén, mert innen gyakorlatilag már a fogantatást megelőzően válik felkészíthetővé, illetve felkészítendővé a fiatal a következő generációnak az elindítására.

Bevezetésként. Beszéltünk az IKSZT-kről – egy példa látható a képen. Az Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek programja nem más, mint a közösségi terek újraélesztése, erre láthatunk egy prompt példát az egyik kistélepülésről. Mi az IKSZT? Egy elméleti modell. Ennek a modellnek a kialakításában a csapatunk – egy kis civil csapat – játszott kulcsszerepet, nyilván nagyon sok szakmai műhellyel együttműködve. Van egy elméleti modell, ami aztán később a politikának, a közigazgatásnak és a többieknek megjárta a bugyrait, többé-kevésbé épen. Van egy jogi megközelítése és kulcskérdés az, hogy az önkormányzatoknak, a helyi szakembereknek és másoknak mit jelent. Ha az elméleti modellt nézem, az IKSZT - a háromszög, illetve a piramis nem véletlen - nem véletlenül utal a masto piramisra, alapvetően egy infrastruktúra, ma a településeknek, illetve a fejlesztési programoknak az infrastruktúra fejlesztési igényét elégti ki.

A pusztulófélben lévő közösségi infrastruktúra revitalizálása az alapvető feladata ennek a dolognak, ennek a fejlesztési programnak, erre van 27 és fél milliárd forint. Frázisszerűen gyakran szoktuk beidézni azt, hogy ha Klebelsberg Kunónak lettek volna ekkora forrásai a vidéki közösségi közművelődési infrastruktúra megújítására, akkor azt gondolom, hogy még nagyszerűbbek lennének ezek az eredmények nyilván, amiket elértünk.

Másodsorban a közszolgáltatások hozzáféréseinek a biztosítása az, ami ennek a programnak a feladata; harmadsorban igazán idegenül az intézkedéstől: a közösségek megerősítése, megerősödése, feltételeinek a megteremtése, hát ilyen célok ritkán fejlődnek vagy ritkán alakulnak ki infrastruktúra-fejlesztési intézkedéseknél.

Azt gondolom, hogy ez az intézkedés, az integrált közösségi és szolgáltató téri intézkedés akkor lesz sikeres, ha ezt a politika, a szakpolitika és a helyi tudások és a helyi képességek meg tudják fordítani ezt a piramist, és alapvetően egy hatékony és eredményes közösségi szolgáltatásokat használni és fenntartani képes gazdasági, kulturális és közéleti értelemben véve reproduktív rendszerré, a közösségek által fenntartott hálózattá tud válni.

A méltóságukban teljes kifejezés azért van ott kiemelve, mert magának az intézkedésnek a kialakításában a hajdani Beke Pál nagyon fontos szerepet játszott; Pali bácsi könyve, amiben leírta az életét, meg a közösségi művelődésről vallott elképzeléseit, amit sokan használnak különböző területen, a méltóságról szólt, Méltóságkereső volt a címe – egy

kicsit ezt vettük vissza. Akkor lesz sikeres ez az intézkedés, ha a helyi emberek saját, önmaguk kormányzásához való eszközrendszeréhez a leginkább hozzájárul; ha hozzájárul ahhoz, hogy ezek az emberek, ezek a helyi közösségek a méltóságukban, az önrendelkezésükben teljesek tudjanak lenni. Ha ezek a közösségek jól működnek, akkor fenn tudnak tartani közszolgáltatásokat, közösségi közművelődési szolgáltatásokat, és ha ezek jól működnek – mind gazdasági, mind tartalmi értelemben -, akkor nemigen kell félni attól, hogy ez az infrastruktúra leromlik.

Az IKSZT tehát egyrészt épület, másrészt egy szolgáltatás, egy szolgáltatási modell, ami hozzájárul az egyes közszolgáltatásoknak, szolgáltatásoknak és közszolgáltatásoknak – közöttük az ifjúságiaknak, és ez nagyon lényeges vagy talán leginkább az ifjúságiaknak. Hozzáteszem, hogy amikor kialakították a szolgáltatás rendszerét az IKSZT-knek, ami részben kötelező, részben pedig vállalható szolgáltatásokból állt össze, akkor a dolgok természeténél fogva természetesen a vidékfejlesztés és az agrárium volt az első, hiszen odatartozik az MVA, illetve az intézkedés. De a második az az ifjúság, az ifjúságfejlesztés volt, tehát hogy az ifjúságfejlesztés eszközének kell lenni ezeknek az intézményeknek, utána alakult a többi szakpolitikával való kapcsolat, és nyilván egy közösségi tér, amely egyrészt befogadó, tehát közösségeknek, közöttük az ifjúsági közösségeknek befogadó tere. És ami nagyon fontos, hogy mivel közösségek által működtetett az intézmény, ezért kisugárzó is, tehát kifelé szolgáltat, többek között a fiataloknak, mint individuumoknak és a fiataloknak, mint közösségeknek - itt a közösséget tág értelemben veszem -, tehát mint vállalkozóknak, mint szabadidős teameknek, mint tanulócsoportoknak a szolgáltatásokat teszi elérhetővé, azokat a szolgáltatásokat, információkat, tudásokat, amik egyébként a globális trendek helyi megválaszolására teszi őket képessé. És egyáltalán versenyképes hálózattá tudja alakítani ezt a dolgot, amire aztán a későbbiekben többek között egy versenyképes nemzet illúziója, vagy bocsánat: ideálja, jövőképe vázolható fel. Azt gondolom, hogy e nélkül az eszközrendszer nélkül, igen, illúzióról beszélünk. Tehát nem tudunk eszközök nélkül dolgozni. Menjünk tovább.

Jogi meghatározásából itt van kettő. Egyrészt szolgáltatásrendszer, másrészt épület, illetve épületrész, de menjünk is tovább, mert ez nem érdekes. És visszautalnék az előző képre. Tudjuk azt, hogy mi az elméleti modell, tudjuk azt, hogy mi a jogi megközelítés, de nem sok fogalmunk van arról, hogy ez az önkormányzatoknak micsoda. Ma a polgármesterek számára egy viszonylag nehezen végrehajtható és nehezen finanszírozható infrastruktúra-fejlesztési program. Most különösen nehéz a számukra, különösen azok számára, akik már kiírták a közbeszerzést, majd most szembenéznek a módosítással és rájönnek, hogy begyorsulnak azok, akik nem kezdték még el a dolgot és van számos dolog; nem tudják azt, hogy van-e előleg és hasonló, meg általában egy sor intézkedést szeretnének helyben finanszírozni - reméljük legalábbis a településeken -, ami nagyon nehéz. A helyi szakembereknek ma még gyakorlatilag ismeretlen a modell, nem tudjuk azt, hogy milyen eszközrendszer áll majd rendelkezésünkre.

Nyilván a közösségek, a lakosok - bár a CIP-pályázat során fontos volt az együttműködések kialakítása - nem tudják még, hogy hogyan alakul ez a dolog, ma számukra a működési ház újuljon meg, ami nem elég eszközrendszernek. És ott vannak tehát a címbirtokosok, a támogatott szervezetek és a többiek, akik részt vesznek az együttműködésben, az egy nagyon fontos kérdés, hogy ők vajon mit gondolnak, és mit szeretnének ebből a dologból csinálni.

Mi zajlik az IKSZT-ben? Beszéltem arról, hogy vannak feladatok, amelyeket meghatároztunk a továbbiakban, vannak kötelező és vannak választható feladatok, vannak végponti szolgáltatások, helyi kezdeményezések a további feladatok között, és vannak olyan feladatok, amiket az intézmény is kizár, ezeknek a köre elég bizonytalan. A kötelező feladatok közül az ifjúsági közösségi program az, hogy egy kötelező feladat, ami ott szerepel.

Minden egyes településen, ahol az IKSZT elkezdte a munkáját, vagyis 573 településen jön létre potenciálisan ifjúsági szolgálat, ahol meg kell jeleníteni egy azonos módszertan szerint különböző szakpolitikai és egyéb célokat, végponti szolgáltatásokat és hasonlókat, amelyek ifjúsági közösségi programokat, ifjúságfejlesztési, ifjúsági információs pont szolgáltatásokat működtetnek.

És nyilván a többi is olyan kérdés, ami egyébként, ha visszamutatok a kompetenciákra és a társadalmi részvételnek az alapvető feltételeire, tehát, hogy tudjunk belépni a saját életünknek az irányításába, a közéletbe és a gazdaságba, akkor kulcskérdés: a közművelődés, az információk elérése, az internet, általában az új médiák használata. A vidéken élőknek a vidékfejlesztési kérdések, az ottani vállalkozási lehetőségek és a többi, a tájékoztatás, a programok ismerete. És aztán itt van egy szélesebb paletta, amik közül válogattak annak idején az egyes pályázók, a fenntarthatósági terveket készítőik, akkor ezek önként vállalható feladatok voltak a számukra, de aki bejelölte, márpedig szép számmal bejelölték ezeket a szolgáltatásokat, azok számára kötelező - kötelező a közösségfejlesztés, ami az ifjúságfejlesztésnek kulcseszköze.

De nemcsak ennek, azt gondolom, hanem alapvetően a társadalomfejlesztésnek, bár ezt nehezen tudom elmagyarázni gyakran a gazdasági vagy éppen struktúrafejlesztéssel foglalkozó szakembereknek: közösségi értékháló nélkül nincsen piac, nincsen fenntartható infrastruktúra, egyáltalán nincsen fenntartható társadalom, vagy helyi társadalom sem. És ennek kulcskérdése az, hogy ez az értékháló hogyan tartható fenn. Ez gyakorlatilag az alapvető erőforrások, emberi erőforrások és az azt hordozó tudás nélkül nem működik, ezt a kettőt együtt pedig, ha stratégiai befektetésnek tekintjük, akkor úgy hívjuk általában, hogy gyerek, vagy úgy hívjuk, hogy fiatalok.

Helyszín biztosítása a civil szervezetek számára. Egészségfejlesztési programok alapvető kérdés. Az látszik, hogy a következő generáció egészsége, egészségügyi szemlélete alapvetően most romlik el, hogy finoman fogalmazzak. Mostoha elektronikus közigazgatás, érzük el valahogy a kormányzatot, az egy kaput. Az ÁFSZ, a foglalkoztatási információ, amik nem pusztán ahhoz kellene, hogy megtudjam, hogy hol van munka, hanem ahhoz is kellene, hogy megtudjam, hogy a gyereket melyik iskolába írássam be. Ehhez egyébként ismernem kell a stratégiai befektetéseket is a környéken, amit valamilyen módon közvetítenie kell számomra a rendszernek, hogy tudjam: turisztika, agrár, vagy milyen irányban indítsam el a gyereket, ezután nézhetjük meg igazán azt, hogy a pályalehetőségek a képességeit illetően hogyan alakulnak ki. Iskolai felzárkózás, felkészítés; óvodai felkészítés ott, ahol nincsen: 0-5 éveseknek; üzlethelyiségek kialakítása és hasonló célok szerepelnek itt.

Tudjuk tehát, hogy mik a kötelező feladatok és tudjuk, hogy mi a választható. Alapvető kérdés az, hogy milyen végponti szolgáltatások azok, amik meg fognak jelenni ebben a rendszerben, erre már nem nagyon tud senki választ adni. Annak idején, amikor elindítottuk az intézkedés tervezését, még az elméleti modell elkészítését, sikerült rábeszelnünk a tárcánál a szakpolitikáknak a képviselőit, hogy szálljanak be egy asztalhoz és mondják el, hogy ha felépül egy ilyen rendszer, hogy ha 500 ezer helyen lesznek ilyen integrált közösségi szolgáltató terek, ők mit tennének, milyen szolgáltatásokat telepítenének bele egyrészt, másrészt mit tudnak adni az elvárások mellé ezekbe a rendszerekbe. Az derült ki, hogy egy 500 fős településnek az integrált közösségi és szolgáltató tere 1200 négyzetméter, 1,2 milliárd forintból működik évenként és körülbelül 120 alkalmazottja van. Tehát úgy nagyjából ez jött be, ha működtetünk benne külön esély házat, külön civil központot, külön kicsi munkaügyi központot, külön vidékfejlesztési irodát – és nem sorolom tovább, hogy még mennyi mindent, és adunk benne helyet a kamarának, ennek, annak, amannak és a többi. Megértették végül a tárcák egyébként a tervezés során, legalábbis az ezzel foglalkozó szakemberek, hogy végpontként kell kezelni ezt a dolgot. Végpontként kell

kezelné ezt az eszközt, ahol egyrészt elérhetőek az emberek, másrészt ők el tudják érni a különböző lehetőségeket.

De, ma nem tisztázott, hiányzott az ehhez szükséges kormányzati koordináció az intézkedésből, ez még ma egy nagyon komoly válasz, amit, ha tetszik, akkor egy kicsit, elsősorban ifjúságpolitikai szempontból itt is hagynék az asztalon, majd amikor távozzunk.

A helyi kezdeményezéseket pedig nyilvánvalóan nem ismerjük, ugyanakkor hozzáteszem, hogy ezeknek a rendszereknek adatszolgáltatási kötelezettsége van a módszertani központ és az egész rendszer felé, ami egy önértékelési rendszerre és ottani tervezésre támaszkodó minőségügyi rendszerre épít. Ungarische Sprache nem hatósági eszközökkel akarunk rendet tartani egy ilyen rendszerben vagy nem így terveződött meg ez a dolog, hanem alapvetően helyi tervekre, egy lehetőségrendszerre építve helyben kell a közösségeknek és az embereknek megtervezniük azt, hogy mi fog történni, majd erre vonatkozó adatokat kell a szakpolitikák és a kormányzat számára adni azért, hogy a kormányzat polgárbarát, stb. módon a közösségekhez igazodva tudjon tervezni a későbbiekben.

Elvárások az IKSZT felé. Meg vannak határozva rendeletben, vannak pályázati kötelezettségek – az ifjúsági feladatok az egy ilyen kérdés. Ha nem látja el az ifjúsági feladatokat az IKSZT, és ezeket az MVH, vagy hajdani hatósági utódja, vagy jövőbeli hatósági utódja HROD mutatókkal fogja számon kérni, akkor visszavonják tőle először a működési támogatást, majd a későbbiekben az infrastruktúrafejlesztési támogatást is; magyarul: rettenetes nagy tétje van számukra, hogy tudnak-e nyújtani ifjúsági szolgáltatásokat.

Azt gondolom, hogy még fél évig, egy évig azon fognak gondolkodni a helyi működtetők, hogy hogyan tegyünk emögé tartalmat, segítséget keresnek ebben, ez számukra egy hatalmas lehetőség akár civil területen, kutatási területen, vagy szakpolitikai területen dolgozunk. Azt gondolom, hogy egy év után, amikor majd le kell adni az első jelentéseket, azon fognak gondolkodni, hogy hogyan lehet kibekkelni ezt a feladatot, tehát hogyan tudjuk legyártani a HROD mutatókat, aláírásokat, fényképeket és hasonlót.

Van egy módszertani központ: módszertani támogatás, amiről beszéltünk; nyilvánvalóan a kormányzati elvárások, nem annyira ismerjük őket; a helyi igények, szükségletek, amelyeket már nem ismerünk, és talán ezek a legfontosabbak, ezért kerültek kiemelésre, és ott vannak az általános társadalmi, gazdasági szükségletek, amire megpróbáltam rámutatni az elején. Mindehhez mit kapnak? Kapnak: pénzt, 200 ezer eurót évente az IKSZT-k, ez nagyjából 50-egynéhány millió forint a felújításra.

Aztán kapnak működési támogatást és itt megint figyelniük kell. Működési támogatást kapnak az IKSZT-k, tehát a szakfeladataik ellátására kapnak pénzt. Degresszív formában: az első évben 3 millió, a második évben 2 millió, a harmadik évben 1 millió forintot biztosít az intézkedés, tehát az EU-s keret. Egy korábbi kormányzati állásfoglalás szerint – nem véletlenül fogalmazok így, mert nehezen tudnám a döntésnek a formáját meghatározni – ezt kiegészíti a kormányzat progresszív módon 5 millió forintra. Nyilván egy több ezer fős településnél, amely azonban a célcsoportnak csak a kisebb részét alkotja, ez nem olyan rettenetes nagy pénz, de ha vesszük az 500, 1200, 1500 lélekszámok közötti településeket, ott ez egy fantasztikus összeg, hogy ez fordítható erre a dologra olyan helyeken, ahol normatív módon ma 50-100 ezer forint jut közművelődési feladatok és hasonlóknak az ellátására.

De azt gondolom, hogy a pénz mellett sokkal nagyobb kérdés a tudás, amit megkaptak mindehhez, és fontos, hogy praktikus képességek, alkalmazható képességek menjenek le és váljanak elérhetővé számukra. És talán a legnagyobb, vagy még ennél is nagyobb erő, potenciál, aminek tényleg nemzetpolitikai jelentősége lehet, ha 500 településnek veszem: az egységes módszertan, jelzőrendszer, tudásbázis és a többi alapján kezelt rendszerét, az maga a hálózat, vagyis a helyi embereknek az együttműködése. Azt gondolom, hogy itt ennek a

kezelésében lehet alapvetően kérdés a szolgálatvezetés, a szolgálatpolitika és a többinek kérdése.

Pénzügyi források vannak tehát EMVA forrásból, amiről beszéltem, ezeket ESZA, ERFA források egészítik még ki.

Hazai támogatások és hasonlók. Nagyjából összefoglalva, kapnak egy módszertani és minőségügyi kézikönyvet, azt gondolom, hogy ez fontos. A folyamatosan bővülő kézikönyvnek a kezelése egyébként - a VKSZI-vel együttműködve - a csapatunknál folyik, ami egy folyamatosan bővülő wiki szakszó, kevesebben ismerjük, vagy használjuk; de az a lényeg, hogy közösségi tudással, közösen szerkesztett tudások elsősorban a jó gyakorlatok szintjén emelődnek be ebbe a praktikumba, reméljük, hogy egy praktikum lesz ez a kiadvány és nem egy elméleti alapvetés.

Egy nyitott módszertani adatbázis. A nyitott szó különösen lényeges ennél az asztalnál. Nyitott a szakpolitikák számára, nyitott a politikák számára, hogy stratégiai tervezés során fel tudják használni a több mint 570 helyről és reméljük, hogy majd bővülő körből beérkező információkat, többek között a fiatalokról.

Tudásbázis, jó gyakorlatok cseréje és egy kötelező képzési rendszer van még egyébként bent a dologban, nem tudjuk ma még, hogy mi a tartalma - ifjúsági szempontból alapkérdés. Tudjuk azt, hogy vannak az országban 20-egynéhány ifjúsági szakértőink, mondjuk ilyenfajta felsőfokú végzettséggel, van néhány száz ifjúságsegítőnk, ők viszont ritkán jelennek meg, vagy viszonylag kevesebb számban jelennek meg ezekben a térségekben. Reméljük, ez a forrás majd segíteni fogja az ő áramlásukat, de alapvetően a helyi közösségfejlesztőknél kérdés az, hogy hogyan fognak a fiatalok felé fordulni, hogyan értik meg a szakpolitikának a szándékait, illetve hogyan tudják majd csatornázni az ottani igényeket és a többi.

Módszertani és minőségügyi kézikönyv, okosságok.

Fiatalok az IKSZT módszertanban. Tehát magában a kézikönyvben emeltem ki. A térszerkezet és az eszközök vonatkozásában nyújt segítséget a kézikönyv, és ad majd praktikus útmutatást az IKSZT-k munkatársai számára, alapvetően szolgálva a helyi közösségi elképzeléseket, tehát praktikumról van szó, amit használni lehet, de nem kötelező.

Az ifjúságfejlesztés szakmai eszközeiről ad egy áttekintést, illetve praktikus segítséget. És ami nagyon fontos, néhány hónap múlva, vagy egy-két hónap múlva elindul egy megyei rendezvénysorozat a VKSZI-nek a főszervezésében: a Vidékfejlesztési Minisztériumnak a projekt gazdasága mellett, ahol az elsődleges cél az, hogy találkozzunk azokkal, akik az IKSZT-eket ki fogják alakítani, összekössük őket azokkal a közösségekkel, azokkal az intézményrendszerekkel, azokkal a szolgáltató rendszerekkel, tudás, kapacitásrendszerekkel, amik helyben segíteni tudnak, névről ismerjék egymást az emberek. Tehát, ha tetszik, tudás és kapacitáshálókat segítsünk kialakítani.

Program, szolgáltatások, ifjúságfejlesztési folyamatok, ifjúsági információs pont, ifjúsági közösségi munka és módszertani alapvetéseket tartalmaz, illetve próbálja összekötni azokkal a fejlesztésekkel az IKSZT-eket, amik nemzeti szinten szakpolitikai kezelésben a tárcánál, illetve a Mobilitásnál és hasonlóknál szerepelnek, illetve kerülnek majd intézkedési szintre.

Szakmai közösség, módszerközpont, tárcaközi bizottság: reméljük, hogy lesz majd egyszer, vagy valamiféle tárcaközi együttműködés és módszertani műhelyek, azok, amik nagyon fontosak a szakmai hálózatban.

A módszertani központ, vagy módszerközpont, amiről beszéltem, mert fontos, hogy nem tant, hanem praktikumot kell, hogy szolgáltasson. Egyrészt az önök számára nyújt a döntéselőkészítésben az adatgyűjtésben, az elemzésben, a javaslatok elkészítésében szolgáltatásokat, másrészt a monitoringban, harmadrészt pedig a szolgáltatások fejlesztésében játszik nagyon fontos szerepet. És ha szerencsénk van, akkor egy IKSZT nagyjából ilyen

hálózattal tud működni, nagyon sok kapcsolattal a különböző szolgáltatási rendszerek felé, ennek a megyei dolognak többek között ez lenne a lényege. A regionális ifjúsági szolgáltató irodák hálózatával, az ifjúsági szakmai módszertani központokkal és hasonlókkal játszana szerepet.

A szakmai módszertani központok egyébként kulcsszerepet játszottak az elmúlt két évben ezeknek a rendszereknek a működtetésében vagy az IKSZT-k felkészítésében. Azt kell mondani, hogy az ifjúságpolitika abban volt egyedülálló, illetve a régiókban dolgozó kollegák, hogy az egyetlen olyan rendszer volt, ami pontosan, minden helyi kezdeményezéssel kapcsolatban, tudta segíteni az IKSZT-k kialakítását nemcsak ifjúsági vetületekben. És néhány kép, ezeket majd meg lehet nézni a későbbiekben, hogy hol helyezkednek el majd az IKSZT-k. Lehet látni, hogy jól célzott az intézkedés.

Néhány szám szerepel itt. 972 település volt, ami azt mondta, hogy ilyet szeretne működtetni. Ez ugye a körülbelül kétezres célcsoportból van. 810 támogatási kérelem érkezett és 573 településen elindult. Én nem tudom, 20 éve foglalkozom ifjúságfejlesztéssel, soha a környékére nem kerülhettem annak a reménynek, ami remélem, hogy a mai szakpolitika számára már ott lesz, hogy 573 településről tudjak intézményi szinten, intézkedési szinten és eszközszinten elérni vagy, hogy ide tudjam levinni a csatornáimat. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon nagy felelősség, azt gondolom, hogy politikai stratégiai szinten, nemzetstratégiai szinten is egy kemény kihívás, hogy hogyan helyezzük el mindezt az ifjúsági kérdéseknek az előkészítésében, tervezésében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Igen kimerítő volt az előadás, látom, hogy komoly szakmai munka van mögötte.

Kérdezem a bizottság tagjait, az elhangzott előadás alapján vannak-e kérdések, észrevételek, vélemények.

Vágó Gábor!

Kérdések, vélemények

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm. Kimerítő tényleg és sokrétű volt az előadás, amit én már valamennyire ismertem, mert hasonló előadáson már volt alkalmam részt venni.

Két kérdésem volna. Az egyik. Említetted az előadásod elején, hogy mennyire kevésbé jutnak el ezek a „Fiatalok lendületben” programnak a programpontjai vidékre, és mégse láttam itt sem EURES pontot, sem pedig IBS szolgáltatásokat, reklámozó irodát vagy bármilyen dolgot, ahol a „Fiatalok lendületben” program megjelenhetne. Lehet, hogy itt a nagy ifjúsági képzéseken belül ott van ez is, csak mégis, ha ez megjelenne pluszban, akkor talán ez a probléma megoldódna és a nemzetközi mobilitás erősödne.

A másik pedig, amit már másfél éve jeleztem neked, de továbbra is ugyanúgy problémám az egész rendszerrel, amit amúgy nagymértékben tisztetek, hogy itt a gazdasági képzés nincsen meg a fiatalok számára, hiszen azt látom, hogy a fiataloknak a legnehezebb elindulni arra, hogy hogyan lehetne vállalkozni, miként lehetne a gazdaságba bekapcsolódni. Itt az ÁFSZ-el kapcsolatban talán az egy pont, hogy a munkaerő-piaci ismereteiket bővítsék. De, hogy mégis miként lehetne a saját lábukra állni a fiataloknak, talán pont vidéken az egy nagyon nagy probléma, mikor azt látja, hogy nincsen más lehetőség: vagy felül a traktorra és ugyanazt csinálja, mint az apja, de azt nagyon nem szeretné, merthogy nem ezt látja a tévében, vagy az internetről, és nincsen ilyen kíváncsi. De mégis nem látni azt, hogy milyen mobilitási csatornákat nyitna meg a fiatalok előtt, hogyha eszközöket kapna arra, hogy ő akkor most a saját lábára áll úgy, hogy ott marad helyben a településén, merthogy az nagyon könnyű, hogy elmegy az ÁFSZ-hez és azt mondja, hogy a közeli városban ott van munka, itt sajnos nincsen – tehát ezt én személyesen hiányolom. Tudom, hogy ez egy komplex pont, és mint mondtatok, hogy nincs meg egyáltalán sokszor, hogy hogyan tovább, mert látjuk itt az

IKSZT-t, itt van most körülbelül ezer hely, és hogy mi lesz a jövő, ez még egy kérdőjel. Talán ezeket a pontokat is be lehetne építeni.

ELNÖK: Van-e még kérdés? *(Nincs jelzés.)* Alapvetően azt gondolom, hogy 573 település az ország minden hatodik települése, ha csak a vidéki településeket nézzük, akkor azért egészen komoly, tehát valóban egyfajta új közművelődési tér, hálózat kiépítése van. Itt az előbb elhangzott Klebelsberg Kunó, aki az oktatást építette, azt gondolom, hogy valami ilyesmi jellegű, ha nem is 5000, de legalább 573 település terén ez a program, kicsit a telekházakkal is – az egy kisebb verzió volt, azt látom -, azt gondolom nagyon sok mindent elér, érdemes át is gondolni, mert azt gondolom, hogy nemcsak lehetőség ez, de lehet ezt jól is csinálni, meg nem is. És való igaz, amennyiben ebben rengeteg erőforrás van, akkor érdemes ezeket az erőforrásokat jól kihasználni és alapvetően akár fölfelé, meg lefelé az információforrásokat, a lehetőséget, a kapcsolatokat építeni.

Azt hiszem, amit a Vágó képviselő úr kérdezett, ez most még jelen pillanatban azt látom, hogy egy folyamatban lévő projekt, tehát hogy hol fognak egyébként azok a humán jellegű eredmények megvalósulni, ennek még a folyamatán vagyunk. Ami fontos egyébként azért ettől függetlenül, azért a vidéken már nem akar az apja traktorjára felülni a fiatalember, ezért is fontos lesz számunkra majd a családi gazdaságok megerősítése, hiszen a mezőgazdaságról ne akarjon mindenki azért befelé tartani, mert akkor egy idő után a magyar vidéknek is annyi, tehát ha mást nem, akkor az interneten traktorokat is kell majd mutogatni, hogy a fiataloknak legyen kedvük a traktorhoz is.

Az IKSZT-vel kapcsolatosan mindösszesen azt hiszem azért volt ez nehéz, ennek a gazdasági finanszírozás része, mert ha jól emlékszem, a projekt úgy indult - egy kicsit, ha bemutatnátok, nem hosszan, magát a pályázati kiírást - elég nagy összeget a településnek meg kellett előlegezni, tehát az utófinanszírozás, vagy részben folyamatában utófinanszírozású. Illetve a kérdésem még az, hogy vége van ennek az IKSZT-s pályázati rendszernek vagy van ebben még forrási lehetőség, tehát akár még be tudnak kapcsolódni más települések.

A harmadik kérdés pedig, hogy kizár-e egy település méret fölötti településeket, tehát, hogy ez kizárólag a kistelepülésekre vonatkozik-e. Köszönöm szépen.

Van-e más kérdés? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor tessék!

Ditzendy Károly Arisztid (IKSZT) válaszája

DITZENDY KÁROLY ARISZTID (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek): A végéről indítva a választ. Empatikus az intézkedés, ami azt jelenti, hogy 5000 fő alatti lélekszámú és nem városi státuszú településekre vonatkozik, továbbá lehatárolású konfliktusból van még néhány regionális intézkedésre és hasonlókra, de ez eseti, azt gondolom, hogy nem általános.

A dián szerepelt, hogy a címbirtokosok, tehát két pályázati kör volt. Nekünk szakértőknek, annak idején az volt a javaslatunk - annak idején még jóval korlátozottabb forrásokat ismertünk, nem voltunk az ilyenfajta tudásnak a birtokában -, hogy az intézkedést alapvetően oda célozzák, ahol van elképzelése a helyi közösségnek arra, hogy hogyan működtessen egy ilyen teret. Azt hiszem, hogy EMVA ülésen hangzott el annak idején, hogyha szerencsétlenül bonyolítjuk a programot, akkor a XXI. század legnagyobb művelődési ház programját sikerül elindítanunk. Éppen ezt elkerülendő, alapvetően volt egy első pályázat, egy címpályázat, amire közel 1000 pályázó jelentkezett be, döntően önkormányzatok; merthogy jelentkezhetek rá önkormányzatok, jelentkezhetek rá civil szervezetek, társadalmi szervezetek, illetve alapítványok és az egyik első ilyen intézkedés volt, ahol egyházak is bekapcsolódhattak. Nem vagyok pontos, de ha jól emlékszem körülbelül 75 százalék volt önkormányzat, 20 százalék körül volt a civilek és ilyen 3-5 százalék környékén az egyházi szervezeteknek a részvétele, tehát közel 1000 ilyen szervezet adta be a megvalósíthatósági

tanulmányt, amelyben többek között benne kellett lenni annak – kicsit reagálva a teleházakra -, hogy kikkel kíván együttműködni. Alapvetően nem arról szól a dolog, hogy el kell látni valakik helyett, civilek helyett, korábban működő szolgáltatók helyett feladatokat, hanem arról szól, hogy biztosítsunk mindezen szándékok számára működési terepet. Együttműködési megállapodásokat kellett mindenképpen az önkormányzattal, ha volt, akkor a teleházzal, egyházi szervezetekkel és a többivel csatlolni ehhez az anyaghoz.

Közülük, az 1000 közül, adta be aztán 800-egynéhány a támogatási kérelmet és nyert közülük 500. Az nagyon fontos, hogy mindaz a módszertani támogatás, amiről beszéltem, az nem pusztán az 570 támogatási határozattal rendelkező településnek szól, hanem az összes címbirtokosnak. És reméljük, hogy ez valamilyen szinten, ha nem is ennek a harmadik tengelyes intézkedésnek a keretében, de valamilyen feltételek között a későbbiekben legalábbis működési támogatásokkal támogatható lesz, de azt kell mondjam, hogy ezzel kapcsolatban a labda itt pörög, különösen most a költségvetési törvény és hasonlóknak a tárgyalása idején.

Az ifjúsági területen fontos az, hogy az ifjúsági információs pont, aminek nagyon karakteres standardja van, az leírja a kapcsolódást az európai intézkedések, stb. felé, hozza annak az etikai rendszerét és hasonlóját. Tehát amikor itt ifjúsági információs pontot látunk leírva, akkor arról az ifjúsági információs pontról van szó, ami kapcsolódik az ifjúsági szakmai módszertani központokhoz, és ezeken keresztül kapcsolódik a regionális ifjúsági szolgálatokhoz, reméljük, hogy az ISZMK intézkedés, majd ha újra beindítható lesz, akkor ez a katalizátor megerősödik és ezek az információk leáramolhatnak. Azt gondolom, hogy pusztán régiókból ez a számú település nem kezelhető. Tehát ha a későbbiekben a képzéseknek az alakításáról lesz szó – a mobilitásnak nem tudom hány akkreditált képzése, és a többije van, az Európa Tanáccsal együttműködve és a többiekkel -, azt gondolom, hogy azok, hogy elérjék ezt a rendszert, ez fontos, hogy ez az intézkedés majd, tehát az ISZMK-nak a kérdése újrainduljon. De ha ez megoldott, akkor mind a tudásoknak, mind a szolgáltatásoknak mind az európai rendszerhez való hozzáigazodásnak a lehetővé tétele biztosítva lesz. *(Beke Márton felé fordulva: Nem veszem el a kenyered, mondjad.)*

Beke Márton ifjúsági szakértő (IKSZT) kiegészítése

BEKE MÁRTON (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek): Az ifjúsági vállalkozás, fejlesztés. Persze mindig azt szoktuk mondani, hogy az lenne a fontos, hogy a srácok tudjanak életpályát tervezni és ezekhez rendelkezzenek megfelelő információval és képességgel. Információval, amivel meg tudják tervezni az életpályájukat és képesség, amivel ezeket az információkat hasznosítani tudják. Ez egyrészt egy szakma, ezt hívjuk mi ifjúságfejlesztésnek meg közösségfejlesztésnek. Azt gondoljuk, hogy az országban 14 helyen képeznek ifjúságsegítő vagy ifjúságsegítő hallgatókat, Arisztid is mondta, hogy ez a forrás vagy ez az intézményrendszer talán végre lehetőséget ad arra, hogy felszívja ezeket a srácokat. Ugye, amikor mi tanítunk – Arisztid Szegeden és az ELTE-n, én az ELTE-n –, mindig ezt kérdezik tőlünk a srácok, hogy hol fognak dolgozni. Ez 573 olyan intézmény, ahol kötelező foglalkozni a fiatalokkal. Ilyen soha eddig Magyarországon nem volt, hogy 573 településen kötelező legyen foglalkozni a srácokkal. Azt gondoljuk, hogy az a jellegű képesség, tudás, amit egyébként itt méltóságkereséssel, méltóságtanulással illettünk, ez eljut a srácokhoz, és elkezdhetnek gondolkodni egy picikét tudatosabban a saját maguk jövőjén.

A másik dolog, ami azt gondolom – és ez felmerült az előző bizottsági ülésen is, akkor ott a szociális témával kapcsolatban vagy szociális területtel volt egy kapcsolódás –, hogy évek óta készen van az az oktatási program, amiért általános iskolások vagy a középiskolások körében tudna ifjúsági vállalkozásfejlesztés, egyáltalán gazdasági, gazdaságban való gondolkodás, egyáltalán a vállalkozást, mint attitűdöt, mint szemléletet meghonosítani. Egyéb más alapítványok és civil szervezetek dolgozzák, dolgozták ezeket ki. Tehát azt gondolom,

hogya megvalósulna az az ágazatközi együttműködés, amiről mi sokszor beszélünk, hogy összepakolódna: a szociális, az oktatás, a munkaerő-piaci, a közművelődés, az egészségügyi szolgáltatásoknak és szakterületeknek az együttműködése, akkor ez robbanásszerűen tudna egyébként a fiatalok életésélyein növelni, ez egy gyújtópontja ennek szerintem. Tehát hogy itt megvan az eszköz, megvan a tér, megvan az ember és megvan három éven keresztül a biztos működés vagy a működtetés feltétele. Össze kéne szöni ezeket a szálakat akár a törvényhozáson, akár a kormányzati szinten és ennek egyik eredője lehet az, hogy a srácoknak több lehetősége lesz szerintünk a vállalkozásaikat elindítani, legyen az a vállalkozás egy bt, vagy az, hogy kimegyek külföldön megtalálni önmagamat, tehát mind a kettő vállalkozás, szerintünk.

Ditzendy Károly Arisztid ifjúsági szakértő (IKSZT) válaszadása

DITZENDY KÁROLY ARISZTID (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek): Az elmúlt hónapokban dolgoztunk egy kistérségben, nem mondom el most választási időszakban, hogy melyikben. Két éve foglalkozunk fiatalok bevonásával közös jövőképalkotásban, kistérségi stratégiaalkotásban való részvételükkel: 14 és 27 év közötti fiatalokról van szó, akik kőkeményen beszálltak ezekbe a dolgokba, többek között a helyi szolgáltatásoknak és hasonlóknak a működtetésébe. Valami olyasmit kezdtek el csinálni gyermekönkormányzatokba, ifjúsági közösségi terekbe, ifjúsági klubokba, mind olyan területeken, amiknek egyébként most az infrastruktúra egy eszköz feltételeinek a biztosításáról van szó, ahol beleszólhatnak a jövőjüknek a tervezésébe.

Két év után most voltunk lent ott két hete. A mostani feladatunk az volt, hogy kilenc, az önkormányzati választásokon induló gyereket készítsük fel arra, hogy hogyan lehet lakossági párbeszédet folytatni. Nem kötődnek egyébként semmilyen párthoz, mikro településekről és hasonlókról van szó. Ezek a srácok helyi közösségi vezetői elképzelésekkel, gazdasági elképzelésekkel, véresen komoly térségi stratégiai elképzelésekkel, az infrastruktúrára, a turisztikára, a tanulásra és hasonlókra vonatkozóan rendelkeznek, és fognak most elindulni kilencen ezen a területen, azt hiszem 8 különböző településen, hogy ezt valamilyen módon meg is valósítsák. Erről beszélek, hogy jól működnek ezek a kicsodák, ezek a faluházak, közösségi házak, civil házak és a többi, és akkor arról gondoskodhatunk, hogy a srácok majd ilyen dolgokba szálljanak be, legyenek olyanok, akiknek ez eszükbe tud jutni, legyenek egyáltalán helyben fiatalok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy komoly lehetőség van ebben mindenféleképpen, nem beszélve arról, hogy ez már elindult, folyamatában vagyunk, tehát érdemes lesz ennek a humánerőforrását használni és akár kihasználni. Elsősorban az ifjúságpolitikában fontos ez, hiszen lehet majd – hallottam itt az elmúlt közel egy órában – ez egy komoly forrás és lehetőség, mindenféleképpen igyekszünk szemünkkel tekintve segíteni, vagy ha kell, akkor egyébként is.

Nem tudom, talán Marcinak szól majd a kérdés, hogy ezzel a gyermek- és ifjúsági önkormányzatisággal ki az, akit meg tudnánk hívni, hogy meséljen nekünk arról, hogy most hol tart ez a történet, országos szinten hány település, tehát hogy egy tájékoztató ügyében, egy következő bizottsági ülésre kit kellene keresni. Azt gondolom, hogy ez is nagyon fontos lenne, hogy egyáltalán egy ifjúsági albizottságban a szakmai munkában hangozzék ez el, hiszen a demokráciára nevelésnek azt gondolom egy kiváló projektje ez, úgyhogy ebben az ügyben érdemes lesz továbblépnünk – csak egy név.

Beke Márton ifjúsági szakértő (IKSZT) válaszadása

BEKE MÁRTON (Integrált Közösségi és Szolgáltató Terek): Azt tudom, hogy kit érdemes meghívni. Az albizottság többi tagjának mondom, ez egy 15 éves folyamat

Magyarországon, 4-5 éve elaludt, most újraéledt – van durván 50 települési gyermek- és ifjúsági önkormányzat Magyarországon, ezek jellemzően kistelepülések, illetve kisebb városok, ott élő és ott tanuló fiatalok által és fiatalokból választott képviselőtestületi rendszerek. Van neki egy elnöksége, valamilyen Barnabásnak hívják a fiatalembert, de azt mindjárt meg tudom majd nézni a telefonomon meg van egy elnök vagy titkár asszonya, ő pedig a hódmezővásárhelyi volt titkár, Andi.

Hogy miképpen fogja fogadni a bizottság meghívását, azt nem tudom, ezek rendkívül tudatos fiatalok, akik azt gondolják, hogy semmi közük a politikához és a politikának sincsen hozzájuk, tehát azt gondolom, hogy ha elnök úr meg tudja mutatni a politikának az eredeti görögöktől tanult és görögöktől eredő értékrendszerét, akkor el fognak jönni örömmel. Ha másképpen közelítünk hozzájuk, akkor meg fognak ijedni, merthogy ők öntudatos srácok, akik szeretnék a saját maguk életét élni mindenféle befolyástól mentesen. Azt gondolom egyébként, hogy ez is egy küldetése lehet az ifjúságpolitikának, a fiatalokkal foglalkozó szakembereknek, hogy kapcsolódva Arisztid példájához, illetve amit mondott, szóval hogy a politikának ezt az emberekért való harcát lássák meg a srácok, ezt megmutatva szerintem örömmel jönnek majd. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mindenféleképpen egy következő bizottsági ülésen - a múlt héten, pénteken is DARGYIÖSZ összejövetel volt és nyilvánvalóan ebben is azért több vonal van. Ettől függetlenül azért bízom benne - amit elmondtam az elmúlt bizottsági üléseken is -, hogy itt elsősorban szakmapolitikát folytatunk és igyekszünk olyan döntéseket is hozni, ha egyszer dönthetünk is vagy dönteni is fogunk valamiről, ami valóban egységes vagy tényleg a fiatalokról és az ifjúságról szól. Köszönöm szépen.

Kérdezem, hogy van-e még esetleg a felmerülő kérdésekre reagálás. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor köszönjük szépen ezt a beszámolót, számítunk majd a munkátokra, a szakértelmekre, illetve az Ifjúsági Szakértők Egyesülete szakértelmére is, hiszen több mint 20 ifjúsági szakértő egyetemi diplomával rendelkező fiatal, vagy régebb óta fiatal dolgozik a fiatalokért ma Magyarországon és azt hiszem, hogy érdemes lesz az ő szakmai munkájukra tényleg ifjúság szakpolitikusként számítani. Köszönöm szépen.

Egyebek

A harmadik napirendi pont az egyebek. Annyit szeretnék elmondani, hogy mindenféleképpen a nemzeti droghelyzetről is szeretném, ha egy következő albizottsági ülésen beszélne, hiszen a mai Axel Springer lapok – most ez itt a reklám helye, a jegyzőkönyv részére - a nemzeti droghelyzet és a fiatalok drogozási szokásai és ennek romlásáról írnak, úgyhogy mindenféleképpen fontosnak tartom, hogy beszéljünk arról, hogy hol tart. Nem tudom, hogy a Nemzeti Drogmegelőzési Intézet létezik-e még, de ettől függetlenül megtaláljuk azt az embert, aki tud beszélni a nemzeti droghelyzetről, és mindenféleképpen a gyermek- és ifjúsági önkormányzatokat szeretném, ha a bizottság tagjai megismernék: egyáltalán a hálózatot, az elmúlt 15 évet, illetve egy-két jó példáról azért beszélhetünk a múltból is, ha éppen a mostani lelkes fiatalok esetleg még más vonalakon találkoznak össze.

Egyebekben szeretném elmondani, ezt inkább tájékoztatási jelleggel. Augusztus 5-8 között jártam Törökországban Diyarbakirban, ami a kurd kisebbség fővárosa Törökországban, és egy nemzetközi nyári egyetemen jártam, ahol 10 országból voltak fiatalok és a magyar ifjúságpolitikát mutathattam be ezeknek a fiataloknak. Örülök annak, hogy az Európai Unió több országából is, még jelen pillanatban is azt kell mondanom, hogy jól haladunk ifjúságpolitikai szinten, és azt gondolom, hogy ebben csak előre tartunk. Természetesen Magyarországról is voltak ott fiatalok, akik képviselték a magyar ifjúságpolitikát és egy nagyon tartalmas nemzetközi képzésnek lehettünk ott a részesei.

Kérdezem, hogy az egyebek napirendi pont között van-e még hozzászólás. *(Jelzésre.)*
Vágó Gábor képviselő úr, parancsoljon!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm szépen. Olvastam a kormány törvényalkotási programját és lehet, hogy átfutotta a szemem, de nem láttam az ifjúsági törvényt itt az őszi ülés alatt, hogy tárgyalni fogja a parlament. Tehát ezt sajnálatosan vettem észre, mert amikor bezártuk a tavaszi ülészeteket, akkor azzal a reménnyel mentünk el a szünetre, hogy itt ősztől beindul az ifjúsági törvénynek a megalapozása, munkája és akár már tél elején el tudjuk fogadni – nem tudom, hogy elnök úr tud-e erről bővebb felvilágosítást adni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy a tavaszi ülészet az a nyári időszak volt, gondolom, hogy ez csak egy szóbeli elszólás volt, hiszen július 22-én már bőven a nyáron voltunk, amikor befejeződött ez a nyári rendkívüli ülészet. Azt gondolom, hogy még júniusban, júliusban láthattuk, hogy melyik az a 42 törvénykezés, amely az őszi ülészetet elsősorban végigviszi.

Egy biztos, hogy az elmúlt nyolc esztendőben sem sikerült az ifjúsági törvényt megerősökölni, hogy egyáltalán jussunk valamire, úgyhogy biztos, hogy abban az ügyben sem az a fontos elsősorban, hogy itt rohamléptekkel most gyártsunk valamit, amit utána nem gondolunk át, de azért is vagyunk, hogy itt az albizottságban ennek a szakmai háttérét megalapozzuk. Tehát nem tudom, hogy mikor és hogyan, de ha lesz, akkor is azt gondolom, hogy legyen ez rendszeren előkészítve, időnk van, ha nem is a négy évig, szeretnénk azért az ifjúsági munkában gyorsan és hatékonyan előrelépni. És ahogy beszéltük is erről egyébként az utolsó albizottsági ülésen, valamikor július 18-19-én, nagyon fontos, és ezért is kérdeztem, hogy a minisztérium megtalálta-e már a helyét, hiszen a nyáron abban maradtunk, hogy azért nem megyünk a minisztériumba meglátogatni az ifjúsági fősztályt, mert jelen pillanatban még nem tudták, hogy melyik épületben és merre tovább. Ezen túl vagyunk, úgyhogy lehet, hogy a következő ülés akár kihelyezett ülésként is tarthatjuk, főleg, ha a drogügyek esetleg ott megtalálhatók, mert akkor házhoz megyünk – már nem a drogért, hanem a drogügyekért. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy ebben az ügyben természetesen szeretnénk előrelépni. Ennyit tudok most mondani. Köszönöm szépen.

Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Esetleg Vágó Gábor képviselőtársamnak is válaszolnék, amennyiben hiteles egy Magyar Hírlap 2010. augusztus 3-ai száma: Régi adósság az ifjúsági törvény, a jövő év végéig leteszi az asztalra a kormányzat az új ifjúsági törvényt és azt 2012-ben el is fogadhatja a parlament. Ehhez kapcsolódóan van más cikk is. Különben a sajtófigyelő országgyűlési képviselők részére, 2010. szeptemberi számának a nyomtatott változatát tartom a kezemben. Ebben van még olyan érdekesség is, hogy Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium vezetője vasárnap, augusztus 8-án Nagykovácsiban nyilatkozta, hogy a cserkészmozgalomnak fontos szerepe lehet a társadalom morális megerősödésében, a szétzilálódott értékrend helyett az egészségesebb szemléletmód kialakításában; azon kívül MTI hír, 2010. augusztus 14., ezek is elég frissek, a holnapról szólnak. Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes ma beismerte, hogy nincsen semmilyen elképzelése a Fidesznek az ifjúság jövőjéről. Ajánlom mindenkinek a figyelmébe ezeket a sajtóhíreket, érdekes, böngészgettem én is a ma reggel folyamán, amikor ez hozzám került. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt hiszem, hosszasan nem kell reagálni a sajtóhírekre, mert tudjuk, hogy mindegyikben van valami igazság és mindegyikben van valami sajtó hozzátétel. Azt gondolom, hogy az igazi irány abban van, amit az előbb összefoglaltam,

úgyhogy bízunk abban. Mi azon vagyunk, hogy az ifjúságpolitika támogatása, fejlődése, akár az IKSZT-n keresztül is haladó képes legyen, hiszen azt gondolom, hogy minden településen – akár bármelyik hálózati rendszeren keresztül, akár csak azon, hogy a traktorokra lehessen ülni vidéken a fiataloknak – ez számunkra fontos, úgyhogy természetesen dolgozunk az ügyön. Köszönöm szépen.

Más kérdés, észrevétel van-e. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, köszönöm szépen, az albizottság ülését bezárom, és akkor nemsokára találkozunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 00 perc)

Kapus Krisztián
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné